

Srpska služba bezbednosti angažovala plaćene ubice, trgovala heroinom

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Dani 178-179

Nekadašnji menadžer kockarnice u Novom Sadu opisao je danas za sudije i posmatrače suđenja Slobodanu Miloševiću srpsko podzemlje i veze koje su postojale između kriminalaca i tadašnjih visokih srpskih političara. Dolazak ovog svedoka u Hag nije iznenadio one koji su upoznati sa obračunom sa organizovanim kriminalom koji je počeo u Srbiji posle ubistva Premijera Đinđića. Iz nedavnih hapšenja i priznanja saznali smo o vezama između mafijaša, običnih kriminalaca, političara, pripadnika političke elite i ratnih zločinaca. Za vreme Miloševićeve vladavine, i još dve godine nakon toga, Srbija je bila mafijaška država, koja je tek tankim velom pokušavala to da sakrije i prevari pripadnike međunarodne zajednice i barem neke svoje građane. Informacije koje su izašle na videlo u poslednjih nedelja u Srbiji poklapaju se sa izjavom svedoka C-48.

C-48 je bio još mladić kada ga je privukla moć, novac i stil života srpskih mafijaša. Uskoro nakon što se zaposlio u kasinu u Novom Sadu, unapređen je u menadžera, a zatim je vrbovan da radi za Službu državne bezbednosti. Ne samo što je iz prve ruke je slušao priče o likvidacijama koje su naručene iz DB-a i o trgovini heroinom, nego je i izdao svoje najbolje prijatelje. Na Sudu, C-48 se pokajao za svoje postupke, od kojih je jedan imao za posledicu napad na staru majku jendog od njegovih prijatelja.

Njegov šef u kasinu, Veselin Vukotić, bio je profesionalni ubica, koji mu je u poverenju rekao da je za jugoslavensku, a onda i za srpsku službu bezbednosti, izvršavao politička ubistva albanskih emigranta. Jedan od ljudi koje je on, navodno, ubio po naređenju DB-a Srbije, bio je Enver Hadžiu, aktivista za ljudska prava. U to vreme, rekao mu je Vukotić, strategija vlasti u odnosu na kosovske Albance bila je da ubijaju njihovu intelektualnu elitu. Kasnije, u Miloševićevo vreme, prešlo se na opštu represiju, metod koji Vukotić nije odobravao jer je rezultovao međunarodnom osudom.

Slušaooci u sudnici bili su zaprepašteni kada su čuli priču o tome kako je drugi poznati kriminalac i operativac DB-a, Darko Ašanin, rekao svedoku da je dobio zadatak da veliku količinu heroina prebaci u Hrvatsku. To je bio oblik specijalnog rata, čiji je cilj bio da se što veći broj mladih građana Hrvatske navuče na heroin tako da bi bilo što manje vojno sposobnih. 'Bio sam užasnut i zaprepašten,' C-48 je rekao Pretresnom veću. 'Te monstruoze aktivnosti su bile na rubu nacističkih metoda.' Ako je tačno da je DB bila ovako upletena u trgovinu heroinom, radi se o vrhunskom cinizmu, jer je sve vreme srpska propaganda predstavljala kosovske Albance kao ključne trgovce drogama na Balkanu.

Ašanin je rekao svedoku da je 1997 godine organizovao grupu mladića, koje je predvodio Pero Divljak, da izazovu nemire u Crnoj Gori pre tamošnjih predsedničkih izbora. Kandidati su bili Milo Đukanović, koji se udaljio od Miloševića, i Momir Bulatović, koji je ostao odan Miloševiću. Divljak i grupa bili su otkriveni pre nego što su uspeli da izazovu probleme --- a Đukanović je pobedio na izborima.

Od šefa novosadskog DB-a, C-48 je saznao da su Crvene beretke formirane krajem 1991, kada je u DB-a odlučeno da im treba disciplinovana jedinica koja bi bila pod njihovom kontrolom. Druge paravojne jedinice koje su se borile u Hrvatskoj (Šešeljevi četnici, Beli Orlovi, Dušan silni, i slične) bile su nedisciplinovane i nisu se pokoravale naređenjima koja su stizala niz lanac komande.

Kompleks kasina u kome je svedok radio je bio sastajalište i mesto za provod srpskih kriminalaca i političara. Vukotić je nabavljao novac i prostitutke za pripadnike DB-a kopji su dolazili na 'opuštanje.' Na pitanje tužioca Njasa da li je Milošević znao da oficiri DB-a posećuju kasino i druže se sa kriminalcima, svedok C-48 je odgovorio: 'Koliko ja poznam okolnosti, siguran sam da je optuženi znao da su njegovi ljudi dolazili u Rojal i da su se družili sa kriminalcima. Ne tvrdim da je znao detalje.' Ispričao je i da je video fotografije na kojima su bili Vukotić sa Markom i Marijom Milošević.

Milošević se osvrnuo na svedokovu pisanu izjavu pitanjem da li je tačno da je DB koristila kasino da 'određene ljude stavi pod svoju kontrolu tako što su im davali novac i prostitutke.' Kada je C-48 odgovorio potvrdno, Milošević je tražio da imenuje jednog od tih ljudi. Svedok je brzo naveo jedno ime -- Miodraga 'Mileta' Isakova, potpredsedniak vlade Srbije. U to vreme, rekao je svedok, Isakov je bio predesdnik Udruženja nezavisnih novinara Srbije. C-48 tvrdi da je Isakov prokockao novac koji je Udruženje dobilo od Šoroš Fondacije. Verovatno je barem danas javnost u Srbijie veoma zainteresovana za svedočenje u haškom sudu.

Vukotić je takođe bio domaćin sastanaka takozvanog lobija iz Bačke Palanke, u kome su bili pripadnici

srpske policije, DB-a, odeljenja za informisanje i propagandu i razni kriminalci. C-48 je poimenice naveo Mihalja Kertesa, Jovicu Stanišića, Franka Simatovića, Milorada Vučelića (direktora RTS-a), Radovana Pankova (lokalnog moćnika SPS-a), braću Popivoda (od kojih je jedan bio šef novosadskog DB-a, a drugi direktor marketinga RTS-a) i Darka Ašanina (DB operativca i osuđenog kriminalca.) Svrha lobija bila je da izvršava Miloševićeve odluke tako što su usklađivali i koordinisali aktivnosti između različitih učesnika.

C-48 je opisao nekoliko sastanaka lobija kojima je prisustvovao. Kao čovek od poverenja, bio je zadužen da poslužuje učesnike kafom, pićem, itd. Sastanak u avgustu 1992, na primer, otvorio je Jovica Stanišić rečima da je 'gazda' (Milošević) tražio da se izvrši njegov plan za Hrvatsku pre početka londonske konferencije. Taj plan je uključivao proterivanje Hrvata iz delova Hrvatske, i stvaranje srpskih zona koje bi Srbija onda priključila matici na londonskoj konferenciji. Stanišić je dodao da 'gazda' traži da se to radi pažljivo, da se maltretira samo deo stanovništva, ali tako da se izazove strah u svima.

Na sastanku se još diskutovalo i o Milanu Paniću, tadašnjem predesdniku Predsedništva. Milošević je želeo Panića na toj poziciji, jer je očekivao da će on da postigne ukidanje sankcija, ali se ispostavilo da Panića nije bilo lako kontrolisati. Stanišić je onda pitao Kertesa da li drži Gorana Hadžića, predsednika Republike Srpska Krajina, pod kontrolom: Kada je Kertes rekao da ne treba da brine, Stanišić je, navodno, odgovorio: 'Dobro, dobro. Nećemo da pomisli da je stvarno predsednik.'

Z amesec dana je održan sledeći sastanak lobija. Učesnici su se šalili na račun toga što je Panić, zbog etničkog čišćenja Hrvatske, otpustio Kertesa na Londonskoj konferenciji. Stanišić je onda preneo poruku od 'gazde' Franku Simatoviću Frenkiju, da treba da ubrza operacije u Slavoniji, Baranji i zapadnom Sremu. Još mu je rekao i da obuzda svoje momke, koji se hvale svojim poduhvatima, i time prete da otkriju da DB učestvuje u borbama u Hrvatskoj. Frenki je odgovorio da su oni mladi, i da 'bez njih ne bismo mogli ništa da uradimo.'

Trećem sastanku ove grupe, u martu 1993, je, navodno, prisustvovao lično Milošević. Milošević je bio u Novom Sadu na regionalnoj konferenciji SPS-a, posle čega je, u pratnji Stanišića, došao na sastanak Lobija. Svedok tvrdi da je Milošević izrazio zadovoljstvo što se u Slavoniji, Baranji i zapadnom Sremu sve odvija po planu, i da je rekao da jedva čeka da vidi 'kako će Hrvati da traže Krajinu, kada u njoj budu samo Srbi.' Još je, navodno, rekao da treba da se izvrše sve vrste pritiska da bi se stvorila ujedinjena srpska država, sastavljena od Republike Srpske, Republike Srpske Krajine, Srbije i Crne Gore.

Poznavaoci prilika su izrazili sumnju da je Milošević, za koga je karakteristično da nije otkrivao svoje namere, rekao nešto tako pred desetak slušalaca, bez obzira što su svi bili njemu blisku ljudi. U unakrsnom ispitivanju je Milošević objavio da nije uopšte bio u Novom Sadu tog dana i da je svedok izmislio priču. Ako je ipak svedočenje tačno, to bi bio jedan od najjačih ključnih dokaza koji su se čuli na delu suđenja kojima je prisustvovala javnost. Naravno, na Pretresnom veću je da proceni da li, i u kolikoj meri da veruje svedoku.

C-48 je prisustvovao i drugim sastancima visokih oficira DB-a (uključujući Stanišića, Simatovića i Kertesa) na kojima su raspravljali o tome kako da kontrolišu lokalne srpske političare u Hrvatskoj i u Bosni. Ono šta je C-48 ispričao o jednom od tih razgovora se poklapa sa svedočenjem Milana Babića, koji je bio smenjen kada se suprotstavio naređenjima iz Beograda, i na njegovo mesto je postavljen Goran Hadžić. Na drugom sastanku je Simatović, navodno, uporedio Radovana Karadžića sa Hadžićem. 'Dali smo mu [Karadžiću] sve, a sada neće da nas sluša,' prepričao je svedok. C-48 je još opisao kako je komandant paravojnih jedinica u Erdutu salutirao i podneo izveštaj Simatoviću koji je došao u obilazak Centra za obuku.

Bez obzira da li će sudije da poveruju priči o Miloševićevom govoru pripadnicima lobija iz Bačke palanke, teško da ima sumnje u ono što je svedok ispričao o načinu na koji je DB upotrebljavala kriminalce i kriminlane metode da etnički očisti delove Hrvatske. Svedočenje bivšeg menadžera kockarnice poklapa se sa onim što se već čulo na suđenju, uključujući ono što je ispričala Arkanova sekretarica. C-48 je dorineo boljem razumevanju načina na koji je DB Srbije kontrolisala i upravljala događajima u Krajini. To je direktno u suprotnosti sa Miloševićevom odbranom da Srbija, i on kao njen predesdnik, nisu imali nikavu ulogu u 'građanskim ratovima' u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Čak i ako je C-48 sklom preterivanjima, Miloševiću preostaje da objasni mnogo toga.

Location: [Balkans](#)
[Macedonia](#)
[Serbia](#)
[Kosovo](#)

Focus: [Coalition for International Justice \(CIJ\) Trial Reports Archive \(Bos-Hrv-Srp\)](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/srpska-sluzba-bezbednosti-angazovala-placene>